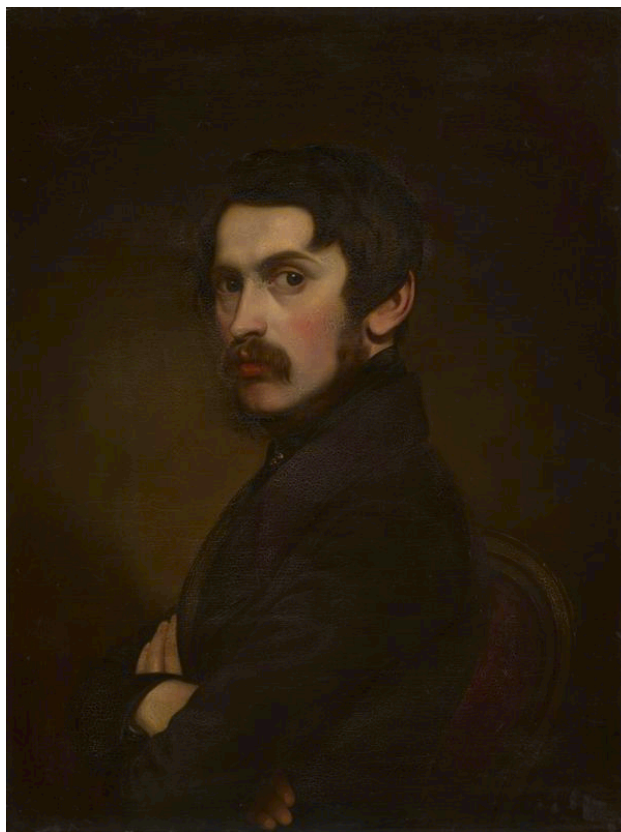

Autoportretas

Pavadinimas	Autoportretas
Muziejus	Lietuvos dailės muziejus
Fondas	pagrindinis
Tipas	tapyba
Sritis	menas, profesionalioji vaizduojamoji dailė
Pirminės apskaitos numeris	LDM ED 4246
Inventorinis numeris	LDM T 1319
Matmenys	aukštis – 77,5 cm plotis – 58,5 cm
Medžiagos	drobė
Autorius (-iai)	Vladislovas Neveravičius
Sukūrimo data	1841 m.
Sukūrimo vieta	Viena, Austrija
Sukūrimo stilius ir periodas	romantizmas

Ekspionato aprašymas

Vladislovas Neveravičius (1814/5–1891) – dailininkas tapytojas, knygų iliustruotojas, vienas iš akademizmo krypties Lietuvos dailėje atstovų. Studijavo dailę Vilniaus universitete pas Joną Rustemą. Pralaimėjęs 1831 metų sukilimui, emigravo į Galiciją. Vengdamas Austrijos valdžios persekiojimų, pasivadino Jonu Tisevičiumi. Studijas tęsė Vienos dailės akademijoje pas Frydrichą Amerligą, tobulinosi Miunchene. Po 1843 m. apsigyveno Paryžiuje, retkarčiais nuvykdavo į Romą, lankėsi Vilniuje, kurį laiką gyveno Lvove (čia 1842 surengė parodą). Tapė portretus, religinės tematikos, buitinio žanro kompozicijas, padarė daug Horacijaus Vernė, Polio Delarošo paveikslų kopijų, kūrė iliustracijas knygoms. Neveravičiaus kūryboje juntama stipri Vakarų Europos akademizmo įtaka. Didžioji išlikusio Lietuvoje kūrybinio palikimo dalis – portretai, nutapyti Vienoje, Paryžiuje, keliaujant po Alžyrą ir kitus kraštus. Jie pasižymi efektinga kompozicija, geru akademinio piešiniu bei formos modeliuote.

Autoportretas pusės figūros. Vaizduoja tamsiaplaukį vyrą, pasisukusį į kairę, veidą trimis ketvirčiais atgėžusį į žiūrovą. Rankos sukryžiuotos ant krūtinės, žvilgsnis nukreiptas į žiūrovą. Švarkas juodas. Fonas rudas. Dešinėje, už nugaros, matyti rudos kėdės atlošas.

Signuota apačioje dešinėje: J. Tysiewicz 1841 w Wiedniu.

Aprašė Dalia Tarandaitė